

ning ved at tilbagebetale f. Eks. $\frac{1}{3}$ af det Indskud, de havde gjort. Jeg vil dog sige, at forinden man har nogen som helst Erfaring om Kassens Virksomhed i det praktiske Liv, vilde det vistnok være farligt at optage en saadan Bestemmelse. Den skulde jo ansøre til, at Folk saa vidt muligt undgik at faa nogen som helst Understøttelse og derved fik Krav paa at faa nogle af deres Penge tilbagebetalte. Men det vil vistnok være farligt at gøre det allerede nu, fordi man jo kan komme til at staa i den Situation, at et enkelt Medlem, efter at f. Eks. 3 Aar ere gaaede, hvor han ikke har faaet Understøttelse, kommer og forlanger en Del af sine Penge tilbage og har juridisk Krav derpaa, og det kan muligvis ske i Tider, hvor der er en hel Del af de andre Medlemmer af Kassen, der i høj Grad trænge til Understøttelse, og hvor der rejses store Kav til Kassens Virksomhed over for de arbejdsløse. Man vil saaledes se, at den, der ikke har faaet nogen Understøttelse, vil kunne komme til at konkurrere med sit Krav med de Mennesker, der trænge til Understøttelse. Derfor maa man meget nøje overveje, hvorvidt man bør gaa til den Slags Understøttelser eller ej, før man gør det.

Med Hensyn til Sæsonarbejdere have vi gjort en Tilføjelse, som gaar ud paa, at de enkelte Kassers Vedtægter kunne indeholde Bestemmelser om Sæsonarbejdere, at der ikke under visse Forhold udbetales Understøttelse til dem. Man har søgt andre Steder at løse Spørgsmaalet om Sæsonarbejdere, i alle Tilfælde indirekte, derigennem, at man som f. Eks. i Baseler-Loven har inddelt Arbejderne i enkelte Klasser. Man har inddelt dem i „Arbejdere i de Fag, der ere mindst udsatte for Arbejdsløshed, med Undtagelse af Byggevirksomheder, Arbejderne i andre Virksomheder uden for Byggefaget og Bygningsarbejdere i de for regelmæssig Arbejdsløshed mindst udsatte Virksomheder og alle andre Bygnings- og Jordarbejdere“. Jeg antager, at hvis man vilde foretage en saadan Inddeling i nærværende Lovforslag, var det jo muligt, at man kunde naa til derigennem ogsaa at opstille særlige Regler for Sæsonarbejdere. Jeg tror imidlertid, at det ikke blot vil være ufornuddent, men ogsaa uheldigt, om man gik for meget i Detailler allerede paa dette Tidspunkt, før Loven har begyndt at virke, thi Sagen er jo nemlig den, at man ganske sikkert fra de enkelte Kassers Bestyrelsens Side vil bestræbe sig

i allerhøjeste Grad for at undgaa at yde Hjælp, som ikke er absolut nødvendig, til Sæsonarbejdere, og derved vil der jo ogsaa sikkert paa dette Punkt igennem de Indberetninger, der stadig væk ske til Nævnet og til Inspektøren, der staa i Spidsen for det, skabes sædvanemæssige Regler, der ville være bedre end Lovbestemmelser, der jo altid kunne være Genstand for Fortolkning. Jeg vil gøre opmærksom paa, at da der i Fjor i saa høj Grad blev forlangt, at man skulde opstille bestemte Regler for Sæsonarbejdere, og at man skulde definere Begrebet „uforskyldt Arbejdsløshed“, har jeg bestræbt mig for at finde Bestemmelser af den Art. Jeg prøvede med Definitioner og havde dem ogsaa færdige, og de saa meget godt ud, men saa satte jeg mig i Modpartens Sagførers Sted, og det viste sig hver Gang, at jeg var i Stand til at fortolke disse Definitioner paa forskellige Maader. Jeg tror, at hvad man end naar til i Retning af Definitioner, vil man ikke kunne naa til noget, der vil tilfredsstille, man maa med Hensyn til disse Begreber: Sæsonarbejdere og „uforskyldt Arbejdsløshed“ lade det praktiske Liv forme Begreberne, og saa kan man maaske altid bygge videre i den sociale Lovgivning.

En Bestemmelse af nogen Betydning er ogsaa den, at Kasserne ikke mere skulle hefte solidarisk for de Laan, en enkelt Kasse optager. Desuden skal jeg endnu anføre, at der er foretaget en Forandring i Antallet af Nævnets Medlemmer og dernæst en tilsyneladende Forandring i Maa-den, hvorpaa de vælges, idet vi nemlig, i Stedet for at foreslaa, at de vælges af Fagforeningerne og Arbejdsgiverforeningen, nu foreslaa, at de vælges af de Institutioner, „hvem de i Lov Nr. 57 af 3die April 1900 om Vidneførsel for Arbejds-Voldgiftsretter omtalte Beføjelser ere indrømmede“.

Jeg vil sige, at det ligesom i Fjor staa absolut klart for mig, at dette Lovforslag ikke paa langt nær er fuldkomment. Det glæder mig at kunne sige, at de Anvisninger, der kom fra forskellige Sider, i alle Tilfælde muligt have bidraget til Forbedringer paa forskellige Steder. Jeg vil ogsaa haabe, at der fra ærede Medlemmers Side under Forhandlingerne nu og fremtidig maa fremkomme Anvisninger og Raad, som kunne tages til Følge, saa at man efterhaanden maatte kunne naa til et Samarbejde, et Samarbejde, der vil kunne føre til et godt og gunstigt Resultat. Hermed skal jeg anbefale Lov-